

② Συλλαβή: τμήμα της λέξης που αναρτίζεται
ένα ή περισσότερα σύμφωνα μαζί με ένα φωνήεν ή
γρο: φῶτα, φῶς, ναῦται, ἔσθτες, ἀν-θρώ

Αν έχει μόνο μια συλλαβή - Μονοσύλλαβη - (αἶς, φῶς)
Δύο συλλαβές > Δισύλλαβη: τ. κή, φέρω

Τρεις - Τρισύλλαβη: (ἀνθρώπος)
Κι από ③ και πάνω Πολυσύλλαβη
σω-φρο-σύη, ἀ-γνω-στὶ-φο-μα

ἀ-γνω-στὶ-φο-μα
↓ αρχήν πρῶτον ~~παρὰ~~ ↓ ἡ γὰρ

Μακροχρόνη συλλαβή: αν έχει μακροχρόνη φωνήεν
ή διφθόγγη: θῆ-κη, ζῆ-λω, χαι-ρω
αν όμως έχει βραχύχρονη φωνήεν - αλλά μετά από
το αλλοπαρὰ δύο ή περισσότερα σύμφωνα ή (β, γ, ψ)
ἀλ-λος, θερ-μῶς, ἔ-χθρος

Βραχύχρονη συλλαβή: αν έχει βραχύχρονη
φώνηεν με αλλοπαρὰ άλλο φωνήεν ή από
σύμφωνο: νέ-ος, φέ-ρο-μεν, λό-γος

Προσοχή: Στην αρχαία ἑλληνική τα σύμφωνα
χμ, θμ, τν φν > δε χερφόται
τά-γμα, δρα-χή, βα-θμῶς, φά-τιν,
δά-φν